

Chương 522: Suy Nghĩ Của Heinrich von Schwarz

(Số từ: 2683)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:08 AM 13/08/2023

Heinrich vừa ăn tối xong với các anh chị em của mình và đang trên đường trở về nơi đóng quân của Temple.

—Đó là thời gian ban đêm.

Vừa đi, anh vừa suy nghĩ về những gì chị gái đã nói với mình.

Cô đã mời anh dùng bữa, nhưng cuối cùng họ lại nói về nhiều thứ hơn là chỉ về đồ ăn.

“Tôi không đồng ý với quan điểm của Alphonse rằng Đế chế đang cố tình gửi em vào những nhiệm vụ nguy hiểm, nhưng tôi nghĩ họ đang lợi dụng em.”

“Với tình hình hiện nay, chúng ta không thể làm gì nhiều. Nhưng em là Hoàng gia của Kernstadt. Em là tài sản quý giá của Hoàng gia và là một trong những nhân vật chủ chốt cho tương lai của chúng ta. Tôi không thích cách Đế chế đối xử với em.”

“Đó là lý do tại sao tôi muốn đưa em về dưới quyền chỉ huy của Kernstadt. Nó sẽ không là vĩnh viễn. Em vẫn sẽ

phải hợp tác với lực lượng của Temple, bao gồm cả Ellen Artorious và tổng hành dinh, khi cần.”

“Nhưng trước khi là sinh viên của Temple, em là Hoàng gia Kernstadt và là anh chị em của chúng tôi.”

“Vì vậy, tôi nghĩ chúng ta nên lên tiếng nói về sự an toàn của em.”

“Em trai, em có đồng ý không?”

—Quý giá.

—Hoàng gia.

—Anh chị em ruột.

—Tương lai.

Những lời nói của chị gái anh đã lay động trái tim anh.

Anh đã khao khát được nghe những lời đó.

Một vài từ đơn giản có thể khiến trái tim anh rung động như thế này?

Nhưng dù muốn nghe và trân trọng những lời đó, anh vẫn cảm thấy xa cách lạ lùng, như thể anh đã thực sự đoàn tụ với gia đình mình.

Heinrich đang đi xuyên qua khu đồn trú, bị màn đêm bao trùm.

Đúng.

Với sức mạnh này, anh ta không thể không được thừa nhận.

Anh dừng bước ngay khi ý nghĩ này thoáng qua đầu.

Anh dừng lại để kiềm chế sự kiêu ngạo đang trỗi dậy trong đầu.

Anh đứng yên và nhìn lên bầu trời đêm.

Đó là tất cả.

Anh đã từng cô đơn như vậy.

Thật kỳ lạ khi trái tim anh rung động chỉ với một vài từ.

Heinrich đã bị bỏ rơi khi còn rất trẻ, biến anh ta thành một người kỳ lạ.

Heinrich nhận ra rằng bản thân có rất ít ký ức về việc sống như Hoàng gia, mặc dù anh ấy là một Hoàng gia.

Vì vậy, Heinrich không biết tình yêu giữa anh chị em trong Hoàng tộc là như thế nào.

Đó là lý do tại sao Heinrich nhận ra một sự thật kỳ lạ rằng anh ấy đang khao khát một thứ mà bản thân thậm chí còn không biết.

Không có thứ gọi là lòng tốt vô căn cứ.

Điều này cũng đúng với anh chị em, đặc biệt là những người mang danh hiệu Hoàng gia.

Heinrich lại được nhận làm em ruột vì anh ta có sức mạnh và tầm ảnh hưởng.

Họ không cần Heinrich, nhưng cần sức mạnh và ảnh hưởng của anh ta.

Những lời của Louise về việc nắm quyền kiểm soát sự an toàn của anh ấy từ tổng hành dinh.

Nhìn bề ngoài, có vẻ hợp lý khi Heinrich nên được bảo vệ vì anh ta là Hoàng gia Kernstadt và là một người quan trọng cần đóng góp vào công cuộc tái thiết đất nước trước khi trở thành một sinh viên của Temple và một công dân của Hoàng gia. Nhưng sự thật đằng sau đó lại khác.

Louise muốn đảm bảo rằng không thể sử dụng Heinrich nếu không có sự đồng ý của cô ấy.

Điều đó có nghĩa là tăng cường ảnh hưởng quân sự của Kernstadt đối với các lực lượng đồng minh.

Heinrich đã trở nên hữu dụng nên Louise muốn kiểm soát anh ta.

—Tình anh chị em ruột thịt.

Không biết, và chưa từng trải qua, sự thật là Heinrich không thể say sưa với sự ngọt ngào của một cảm xúc xa lạ như vậy. Khi bức màn của những cảm xúc sai lầm được vén lên, sự thật được phơi bày.

Nếu anh ấy nghĩ về nó từ quan điểm của Ellen thì sao?

Ellen Artorious rất quan trọng đối với lực lượng đồng minh.

Cô ấy có cả ý nghĩa quân sự tượng trưng và thực tế.

Bộ chỉ huy chung của các lực lượng đồng minh có thể quyết định triển khai Ellen trong các chiến dịch nào.

Họ có thể ra lệnh cho Ellen hỗ trợ các hoạt động của quân đội Kernstadt, các hoạt động của Thánh hiệp sĩ, hoặc được điều động trong các hoạt động của các quốc gia đồng minh khác.

Tất cả các thành viên của lực lượng đồng minh đều muốn Ellen chiến đấu bên cạnh họ.

Nếu quyền quyết định không phải ở Ellen mà là ở cấp chỉ huy tối cao, mọi người sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc im lặng tuân theo mệnh lệnh và chỉ thị của cấp chỉ huy tối cao.

Không nên đưa ra quyết định theo cảm xúc, nhưng cuối cùng, các lực lượng đồng minh là một tổ chức.

Nếu những người không được chỉ huy tối cao ưu ái không nhận được sự hỗ trợ thích hợp, rất nhiều thương vong sẽ xảy ra.

Ellen thậm chí còn có khả năng đơn thương độc mã giải quyết chiến trường.

Vì cơ thể của Ellen chỉ là một, nên nếu hai cuộc hành quân diễn ra đồng thời, một bên sẽ không thể giúp được gì.

Không nên đánh giá thấp ảnh hưởng của cấp chỉ huy tối cao khi nắm giữ quyền ra quyết định.

Trường hợp của Heinrich sẽ không khác.

Ellen, người gần như thể hiện hình dạng mạnh nhất khi cận chiến, đã có được nhiều khả năng tấn công bằng cách đánh thức Thánh tích của Thần Mặt Trời.

Trước khi Ellen có được sức mạnh như vậy, Heinrich thậm chí còn có sức mạnh hủy diệt hơn thế.

Khả năng hủy diệt của Heinrich tỏa sáng khi đối mặt với một nhóm lớn kẻ thù.

Do đó, Louise không muốn bị lung lay bởi ảnh hưởng của bộ chỉ huy tối cao như hiện tại mà ngược lại, cô tìm cách có quyền đối với hạnh phúc của Heinrich như một vũ khí chiến lược quan trọng để giành ảnh hưởng.

Kể từ thời điểm Heinrich được đưa về quân đội Kernstadt, ảnh hưởng đó sẽ có hiệu lực.

Không phải vì họ là anh chị em ruột mà vì tính hữu dụng của vũ khí.

Heinrich nên làm gì sau đó?

Heinrich có nên làm theo lời của một người chị chỉ đơn thuần cố gắng lợi dụng anh ta dưới chiêu bài gia đình?

Louise thậm chí sẽ không coi anh ấy như một người em ruột, phải không?

Sẽ có kết thúc tốt đẹp nào cho một người em trai có mục đích duy nhất là bị chị mình lợi dụng?

Đó không phải là một đội quân vĩ đại hành quân vì mục đích cứu thế giới và xây dựng lại nhân loại sao?

Có đúng không khi những xung đột như vậy nảy sinh trong quân đội, chỉ vì sự lãnh đạo tầm thường?

Nó không phải là ngu ngốc?

Rất nhiều như vậy.

Đây không phải là một vấn đề ngu ngốc sao?

Không có đủ thời gian để tập trung vào một mục tiêu duy nhất.

Tại sao lại nảy sinh những xung đột lợi ích như vậy?

Heinrich bước đi, nhìn bầu trời đêm với vẻ cô đơn.

“...Hoo.”

Heinrich không biết gì về tình anh chị em. Heinrich đã bị tách khỏi anh chị em của mình quá sớm.

Heinrich thậm chí còn biết ít hơn về chính trị. Anh đã bị loại khỏi chính trường khi còn rất trẻ.

Cả hai đều là những vấn đề khó khăn đối với Heinrich.
Có nên làm theo lời Louise hay không.
Heinrich không thể biết được.

Khi quay trở lại căn cứ của Temple, Heinrich nhận thấy có một sự náo động nhẹ trong căn cứ.

Đó là bởi vì Lanian Sesor đang chơi guitar ở trung tâm căn cứ.

Những người lính quản lý của căn cứ, các hiệp sĩ đi ngang qua và thậm chí cả các sinh viên của Temple đều tập trung xung quanh Lanian, lặng lẽ lắng nghe màn trình diễn của anh ấy.

Lanian Sesor, người chỉ huy ban nhạc quân đội, chơi nhạc và hát khi ông đi đến từng căn cứ.

—Tài năng [âm nhạc].

Lanian Sesor không chỉ chơi được hầu hết các loại nhạc cụ mà còn có năng khiếu sáng tác, chỉ huy và ca hát.

Nếu ở thời bình và Lanian Sesor có thể tốt nghiệp Temple một cách bình thường, chắc chắn anh ấy đã trở thành một nghệ sĩ biểu diễn, nhà soạn nhạc và nhạc trưởng nổi tiếng khắp lục địa.

Tuy nhiên, khi bắt đầu cuộc hành quân cuối cùng của nhân loại, Lanian Sesor đã chơi nhạc và hát cho những người lính đã mất hoặc rời bỏ quê hương của họ.

Âm nhạc là một tài năng hoàn toàn không liên quan đến chiến đấu.

Tuy nhiên, Heinrich biết rằng vai trò được giao cho Lanian Sesor là vô cùng quan trọng.

Heinrich thường cảm nhận được giá trị của âm nhạc, thứ thổi sức sống cho những kẻ chán nản và xoa dịu trái tim bằng những giai điệu nhẹ nhàng, mỗi khi nghe Lanian biểu diễn sau sự cố Cánh cổng.

Mặc dù đó là một tài năng không liên quan đến chiến đấu, nhưng Heinrich nghĩ rằng món quà của Lanian có thể là thứ mọi người cần nhất.

Lanian chơi ghita với giai điệu êm đềm và hát cho mọi người nghe bằng một giọng trầm.

Bài hát mang thông điệp rằng một ngày nào đó hòa bình sẽ đến.

Hầu hết những người ở nơi đóng quân của Temple đều đang nghe bài hát của Lanian.

Lanian Sesor đã sáng tác khá nhiều bài hát kể từ sự cố Cánh cổng.

Trên thực tế, có khá nhiều bài hát nổi tiếng về việc Ellen đánh bại Ma Vương Valier.

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt của Ellen trở nên tái nhợt và nôn nao khi nghe bài hát về chính mình, Lanian quyết định không tạo thêm bất kỳ bài hát nào có chủ đề là cô ấy nữa. Mặc dù các bài hát về các Anh hùng là phổ biến nhất, Lanian đã không sáng tác hay hát bất kỳ bài hát nào về Ellen kể từ đó.

Cho dù đó là do áp lực hay điều gì khác, Lanian biết rằng Ellen rất sợ những bài hát như vậy.

Heinrich nhìn thấy Ellen đang ngồi trên chiếc hộp gỗ ở một góc vắng vẻ, tập trung vào bài hát.

Ellen, với trọng trách quá lớn, trông thật tội nghiệp. Heinrich nhận thấy điều gì đó khác biệt ở cô ấy. Cô đang đeo một chiếc vòng cổ mà anh chưa từng thấy trước đây. Và cô ấy giữ chiếc vòng cổ đó bằng một tay như thể nó là một thứ gì đó quý giá.

Có phải cuối cùng cô ấy đã vượt qua sự mệt mỏi của mình?

Heinrich cũng có một nhiệm vụ nặng nề, nhưng anh biết gánh nặng mà Ellen mang ở mức độ khác.

Đó là sức nặng mà một người không thể chịu nổi.

"...Huh?"

Tuy nhiên, Heinrich không thể không nhận thấy một điều gì đó hơi khác so với bình thường.

Mọi người đang tập trung vào âm nhạc của Lanian, nhưng họ vẫn dán mắt vào Ellen.

Có cái gì đó trên đuôi của Ellen.

"Con mèo?"

Một con mèo đen ngồi trong lòng Ellen, và cô ấy tiếp tục vuốt ve lưng nó.

"Cậu ở đây."

Quay đầu lại khi nghe thấy tên mình, anh thấy Kono Lint, người luôn có vẻ mặt vui tươi.

"Uh... Gì thế? Con mèo?"

Trước câu hỏi của Heinrich, Kono Lint nhún vai.

"Ôi, cậu đến muộn thế không biết à. Hôm nay nó khá náo nhiệt vì con mèo đó. Nó đột nhiên xuất hiện và ở lại đây."

"...Thật ư?"

"Kể từ khi Ellen quay lại, con mèo chỉ bám lấy cô ấy. Tôi không biết liệu nó có biết gì đó hay không... Nhưng tôi mừng là Ellen có vẻ thích nó."

Kono Lint nhìn Ellen với vẻ thông cảm.

Mọi người trong Royal Class đều biết mối nguy hiểm và áp lực thực sự mà Ellen phải đối mặt.

Trong khi cô ấy được ngưỡng mộ và tôn thờ ở những nơi khác và được đặt nhiều kỳ vọng vào cô ấy, thì trong Royal Class, Ellen được coi là người bất hạnh và dễ bị tổn thương nhất trên thế giới.

Ngoại trừ một số ít.

Ellen lơ đãng tiếp tục vuốt ve lưng con mèo, và con mèo phó mặc cơ thể của nó cho cô ấy vuốt ve trong khi nhìn vào quần đôn trú.

—Con mèo.

Một sự hiện diện bất ngờ, nhưng không có quy tắc nào là không nên ở đó.

“Tôi không biết ai đó đang bí mật nuôi con mèo hay nó trốn thoát khỏi người nuôi nó. Nhưng vì mọi người thích nó, tôi nghĩ nó ổn.”

"...Là vậy sao?"

“Phải, quan trọng hơn, có vẻ như Ellen cũng thích nó. Có lẽ cuối cùng cô ấy sẽ chăm sóc con mèo? Nhưng liệu Ellen có thời gian cho việc đó không?”

“Chà, người khác có thể chăm sóc nó.”

"...ĐÚNG VẬY."

Những ngày này, Ellen dường như vô cùng kiệt sức, nhưng giờ cô ấy đã có thứ để tập trung vào. Cho dù đó có phải là nguồn an ủi hay không, cô ấy đang chú ý đến điều gì đó.

Có lẽ đó là tất cả những gì quan trọng.

Hình ảnh Ellen vuốt ve con mèo là điều khá bất thường đối với Heinrich.

Anh cũng cảm thấy có gì đó là lạ.

Anh có cảm giác rằng con mèo đang nhìn thẳng vào anh.

Đó là một cái nhìn xuyên thấu.

Ánh mắt của một con vật, nhưng vì lý do nào đó, nó có cảm giác như thứ gì đó đang được phân tích, một cảm giác rất kỳ lạ.

Anh cảm thấy rằng sinh vật đó đang nhìn thẳng vào anh.

'Không còn cách nào.'

Heinrich cười nhẹ, nghĩ rằng mình đã quá nhạy cảm vì những sự kiện trong ngày.

Buổi biểu diễn vẫn tiếp tục, và mặc dù Heinrich bị mê hoặc bởi sự hiện diện của con mèo, nhưng anh không muốn làm Ellen mất tập trung, người dường như đang tập trung vào điều gì đó.

-Meow

Khi con mèo kêu meow meow trầm, Ellen ngậy người gật đầu và cù vào cằm con mèo. Giống như con mèo có vẻ thích Ellen, không rõ ràng, nhưng có vẻ như Ellen cũng thích con mèo.

Bất kể nó là gì, nếu nó có thể thổi sức sống vào nơi đồn trú ảm đạm này, Heinrich nghĩ đó sẽ là một điều tốt.

Đó có thể là bản nhạc của Lanian Sesor hay chú mèo con bất ngờ xuất hiện.

Kono Lint vỗ vai Heinrich.

“Dù sao đi nữa, một lá thư đã đến hôm nay. Tôi và mọi người sẽ cùng nhau mở nó ra. Cậu nghĩ sao?”

“Nghe hay đấy.”

Heinrich gật đầu trước những lời đó.

Đó là một đêm yên tĩnh tràn ngập tiếng mèo kêu, tiếng nhạc cụ và tiếng hát.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading